

UZASADNIENIE

ZUS Oddział w C. decyzjami z dnia 16 października 2017r. objął obowiązkiem ubezpieczeń społecznych ubezpieczonych: W. B.

i J. S., jako zleceniobiorców płatnika składek - (...) spółki z o.o. w K. w okresach wskazanych w decyzjach.

Organ rentowy ustalił, że zawarte z płatnikiem składek umowy określone jako „umowy o dzieło” polegające na montażu grzejników w budynkach spółdzielczych

i usunięciu awarii wodno-kanalizacyjnej w przedszkolu były umowami o świadczenie usług, o których mowa w przepisie art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z 13 października 1998r.

o systemie ubezpieczeń społecznych i stanowiły tytuł do obowiązkowego ubezpieczenia społecznego.

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 6 czerwca 2018r. oddalił odwołania płatnika składek i zasądził od skarżącej spółki na rzecz organu rentowego 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 2 wyroku).

Sąd ustalił, że ubezpieczeni w okresach pomiędzy 1 grudnia 2015r., a 6 grudnia 2016r. wykonywali prace instalacyjne polegające na montażu grzejników w klatkach schodowych budynków Spółdzielni (...) (J. S.) oraz montażu nakryw ogrodzenia na cmentarzu komunalnym (W. B.). Ubezpieczeni wykonali prace wraz z pracownikami płatnika.

Sąd nie uwzględnił odwołań płatnika, który utrzymywał, że umowy były umowami rezultatu, a nie starannego działania, ze względu na ich przedmiot i sposób ich realizacji.

W apelacji od wyroku płatnik składek zaskarżając wyrok w całości, wnosił o jego zmianę poprzez ustalenie, że zainteresowani w sprawie ubezpieczeni nie podlegali ubezpieczeniom społecznym.

Apelujący zarzucił wyrokowi naruszenie przepisów art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy

o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 627 k.c., art. 233 § 1 k.p.c., a także przepisów rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

W uzasadnieniu apelacji skarżąca spółka podniosła, że ubezpieczeni realizowali umowy o dzieło, gdyż przedmiot dzieła został dostatecznie i ściśle określony w sposób pozwalający na późniejsze określenie odpowiedzialności za wady. Skarżący wskazywał na orzecznictwo sądów uznające prace remontowe i wykonawcze za przedmioty umów o dzieło. Odnośnie rozstrzygnięcia co do zwrotu kosztów podniesiono, że ich wysokość została bezzasadnie ustalona w/g wartości przedmiotu zaskarżenia wskazanej przez organ rentowy.

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wnosił o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w/g wartości przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Apelacyjny nie uwzględnił apelacji w jej zasadniczej części dotyczącej kwestii oceny prawnej czynności wykonywanych przez ubezpieczonych w ramach zawartych z płatnikiem składek umów cywilnoprawnych.

W. B., zgodnie z umową, dokonał naprawy, fugowania i montażu nakryw ogrodzenia, a J. S. miał za zadanie usunąć awarię instalacji wodnej i zamontować grzejniki ciepłe w budynkach.

W ocenie Sądu, samo sformułowanie umów akcentowało przede wszystkim wykonanie określonych czynności, a nie ich rezultat, rozumiany jako „oznaczone

dzieło” w rozumieniu art. 627 k.c., tj. coś, co odróżnia się w szczególny sposób

od innych występujących na danym rynku rezultatów pracy - materialnych bądź niematerialnych.

Wykonane przez ubezpieczonych prace nie zostały z góry (przy zawarciu umów) określone według kryteriów, czy technicznych parametrów, pozwalających na ściśle zindywidualizowanie dzieła.

Sposób wykonania pracy (w zespole pracowników płatnika) polegającej na podjęciu powtarzalnych stosunkowo prostych czynności w pewnej ciągłości czasowej determinowanej nie przez wykonawców lecz przez zamawiającego, a także niezdolność poddania końcowego efektu pracy ścisłemu technicznemu, z góry sprecyzowanemu sprawdzianowi pod kątem wad (oprócz ogólnej oceny wizualnej całości prac) oznacza świadczenie usługi w interesie innej osoby, w sensie art. 750 k.c., a tym samym, sporna kwestia oceny kontraktów dokonana w aspekcie unormowań ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych - art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 12 ust. 1 prowadzi do konkluzji o istnieniu tytułu do ubezpieczeń społecznych dla ubezpieczonych.

W związku z tym należało orzec, jak w pkt 2 wyroku, w myśl art. 385 k.p.c.

Orzekając o zmianie zaskarżonego wyroku w pkt 1 Sąd uwzględnił zarzut apelującego dotyczący niezgodnego z przepisem § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych rozstrzygnięcia o zwrocie kosztów zastępstwa procesowego w/g wartości przedmiotu zaskarżenia, tj. wysokości należnych składek.

W rozpoznawanej sprawie zasadniczą kwestią było rozstrzygnięcie o podleganiu ubezpieczeniom społecznym zgodnie z treścią zaskarżonych decyzji. Oznaczenie podstaw wymiaru składek dla ubezpieczonych w sprawie było kwestią następującą

i pochodną od orzeczenia o objęciu obowiązkiem ubezpieczeń społecznych. Regulacja

z § 9 ust. 2 rozporządzenia obowiązująca od 13 października 2017r. powinna znaleźć zastosowanie w sprawie. W związku z tym, Sąd zasądził na rzecz organu rentowego kwotę 360 zł (2 x 180 zł) tytułem opłaty w stawce minimalnej.

W konsekwencji takiego stanowiska, orzeczono w pkt 3 o kosztach postępowania apelacyjnego, w myśl § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia z 22 października 2015r.

(2 x 240 zł).

/-/SSA E.Kocurek-Grabowska /-/SSA M.Żurecki /-/SSA G.Pietrzyk-Cyrbus

Sędzia Przewodniczący Sędzia